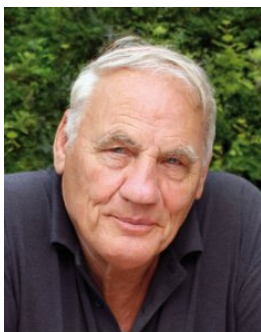

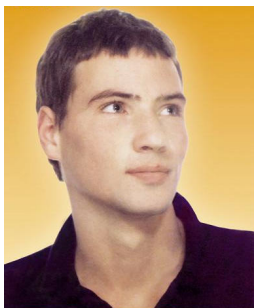
Dr. Hamer Életrajza

Dr.med. Ryke Geerd Hamer 1935 május 17-én született Mettmennban, Németországban. A gyerekkorát Kelet-Friziában töltötte az apai nagyszüleivel. 1953-ban kezdett el orvostudományt, teológiát és fizikát tanulni a Tübingeni Egyetemen. 22 éves korában elvégezte a mester képzést teológiából, és négy év múlva megkapta a hivatalos orvosi engedélyét is. Az elkövetkező években különböző egyetemi klinikákon dolgozott Németországban.

1972-ben, Dr. Hamer elvégezte a belgyógyászati szakosodást, és elkezdett dolgozni a Tübingeni Egyetemi klinikán, ahol rákos betegeket kezelte. Egyidejűleg magán praxist is vezetett feleségével Dr. Sigrid Hamerrel, akivel a Tübingeni diákévei alatt ismerkedett meg. Különleges képessége volt orvosi eszközök feltalálásához is. Többek között szabadalmaztatott egy olyan szikét (Hamer-szike), ami húszszor élesebb a borotva pengénél, egy speciális csontfűrészplasztikai műtétekhez, és egy masszázsaasztalt, ami automatikusan idomul a test formájához.

A találmányai elég pénzügyi háttérrel biztosítottak ahhoz, hogy a családjával Olaszországba tudtak költözni, és megvalósította a tervét, hogy ingyen kezelje a római nyomornegyedben élő embereket. 1978 augusztus 18-án, római tartzkodásuk alatt, Dr. Hamer és felesége megrázó hírt kapott. Fiukat, Dirket, az olasz savolyai herceg, Victor Emanuel, véletlenül megsebesítette egy lövéssel. 1987 december 7-én, édesapja karjai között Dirk belehalt a sérüléseibe. Dirk Rómában a város fala alatt, a piramisnál van eltemetve.

Nemsokkal Dirk halála után, Dr. Hamert hererákkal diagnosztizálták. Mivel előzőleg nem volt semmilyen komoly betegsége, arra a következtetésre jutott, hogy a rák kialakulása közvetlen összefüggésben lehet a fia váratlan halálával. Végül ez vezette arra, hogy Dirk tiszteletére, ezt az előre nem látható sokkot **DHS-nek** vagy **“Dirk Hamer Syndrome”** (Dirk Hamer Szindrómának) nevezze el.

Dirk halála és a saját tapasztalata a rák betegséggel Dr. Hamert egy rendkívüli tudományos kutatásra indította.

Ebben az időszakban belgyógyász főorvosként dolgozott a rákbetegségeket gyógyító Münichi Egyetemi Klinikán. Elkezdte átnézni a betegek kórlapjait, és hamarosan kiderült, hogy mindegyikük tapasztalt valamilyen megrázó eseményt. Ezen a nyomon tovább folytatta a kutatását. Az volt a hipotézise, hogy minden testi folyamatot az agy irányítja. Kielemezte a betegek koponya CT-jeit, és összehasonlította őket a kórtörténetükkel. Meglepődve tapasztalta, hogy tisztán látható összefüggések vannak bizonyos típusú megrázó élmények (konfliktus sokk), és a szervi szinten megmutatkozó jellegzetes elváltozások között, és hogy ezek szintén mind kimutathatóak az agyban. Eddig semmilyen kutatás nem vizsgálta az agy szerepét, mint közvetítő a lélek és egy beteg szerv között.

Dr. Hamer megállapította, hogy minden betegség oka egy olyan megrázó élmény, ami teljesen váratlanul éri az embert. Abban a pillanatban, amikor a váratlan esemény (konfliktus sokk) történik, az agy egy előre meghatározott részén egy elváltozás jön létre, amit később Hamer Fókuszának (HH-Hamerscher

Herd)neveztek el. Ezek, mint éles koncentrikus körök láthatók a koponya CTn. Mielőtt Dr. Hamer azonosította ezeket az elváltozásokat, a radiológusok azt gondolták, hogy ezek csak a gépezet által okozott képi hibák. A CT gépek gyártója, **Siemens**, igazolta, hogy ezek az elváltozások nem lehetnek hibák, mert bármilyen szögből megismételve a tomográfiát, mindig ugyanazok a körkörös formák jelennek meg, ugyanazon a helyeken.

Az agysejtek, amik feldolgozzák a sokkot (DHS-t), egy biokémiai jelet küldenek a megfelelő sejtnak a testben, ami okozhatja a daganatok növekedését, a sejtek lebomlását vagy a működőképesség elvesztését, attól függően, hogy melyik része az agynak érintett. Hogy az agynak melyik része reagál egy bizonyos konfliktusra, az annak az eredménye, hogy az emberi fejlődés során az agy különböző részei arra lettek programozva, hogy azonnal tudjanak reagálni bármilyen helyzetre, ami az életben maradást veszélyezteti. Amíg az agytörzs, a fejlődési szempontból az agy legöregebb része, az alapvető ösztönös funkciókra van programozva, mint például a légzés (halálfélelem konfliktus), és táplálkozás (falat konfliktus); addig a nagyagy, a legújabb része az agynak, az összetettebb problémákért felelős (elválasztási és területi konfliktus).

Dr. Hamer azt is felfedezte, hogy minden betegségnek két stádiuma van: az első az aktív fázis, aminek a jelei a nyugtalanság, az étvágytalanság és álmatlanság. Majd, ha megoldható a konfliktus, a gyógyulási szakasz következik. Ebben a stádiumban a lélek, az agy és az érintett szerv meggyógyul. Gyakran ezt a folyamatot fáradtság, fejfájás, gyulladás, "fertőzés" és fájdalom kíséri.

Az embriológiára alapozva és a fejlődéstan logikájával összhangban Dr. Hamer az észrevételeinek ezt a nevet adta: " az Új Gyógytudomány Öt Természettörvénye". Az évek során alá tudta támasztani a felfedezéseit több, mint 40000 esettanulmányal..

Dr. Hamer kutatása felborítja a hagyományos orvostudomány létező alapjait. Az ő meglátása szerint, a betegség egy elengedhetetlen összjáték a lélek, az agy és a megfelelő szerv között. Ez szemben áll azzal a nézettel, ami azt állítja, hogy a betegség véletlenül, vagy a természet hibájából történik. Szilárd tudományos alapokra építve a Germán Gyógytudomány megsemmisíti a rosszindulatú ráksejtek, vagy káros mikrobák elvét, és rámutat, hogy a "fertőző betegségek", es rákos daganatok, ősrégi sürgősségi folyamatok, amik arra lettek tervezve, hogy megmentsek a szervezetet, nem pedig, (ahogy eddig tanították), elpusztítsák. Betegségek, mint például a rák, nem lesznek többé ijesztőek, és rájövünk, hogy ezek jelentőségteljes biológiai túlélő programok, amit minden emberi lény magában hordoz.

1981 októberében Dr. Hamer benyújtotta a felfedezéseit poszt-doktorátusi tézisként a **Tübingeni Egyetemhez**. A cél az volt, hogy az egyetem próbára tegye a kutatási eredményeit, ugyanannyi esettanulmányt megvizsgálva. Ezt követően pedig az új gyógytudomány oktatása elérhető lenne minden orvostanhallgatónak, és a betegek is minél hamarabb élvezhetnék ezeknek a felfedezéseknek a hasznát. Megdöbbenően az egyetemi bizottság visszautasította a munkáját, és megtagadta a tézise értékelését. Erre nincs példa az egyetemek történetében! Ezen kívül még egy meglepetés érte. A tézise beadása után nem sokkal ultimátumot kapott, hogy tagadja meg az nézeteit, vagy nem újítja meg a szerződését. Érthetetlen volt számára, hogy miért akarják elküldeni a klinikáról a tudományosan megalapozott felfedezései miatt. Dr. Hamer kiállt az igazáért. Az elbocsátása után visszavonult a magán praxisába, és folytatta a kutatását. Számos próbálkozását, hogy magán klinikát nyisson, megbuktatták. Dr. Hamer betegeinek a levelei az egészségügyi hivatalok felé megváloszalatlanul maradtak vagy vissza küldték ezzel a megjegyzéssel :” nem elbírálható”. Mind a mai napig a hatóságok álláspontja változatlan marad.

1985-ben, 29 év házasság és négy gyerek felnevelése után, Sigrid Hamer meghalt. Igazából soha nem tudott felépülni a fia iránti érzett gyászból, és a Savoyai család folyamatos fenyegetései is megviselték.

Dr. Hamer zaklatása 1989-ben tetőzött, amikor egy bírósági ítélet miatt nem dolgozhatott tovább. **Annak ellenére, hogy a munkáját soha nem tudták megcáfolni, 54 évesen elvesztette az orvosi engedélyét, azon az alapon, hogy nem volt hajlandó megtagadni a felfedezéseit a rák kialakulásának okáról, és elfogadni a hivatalos orvosi tanokat.** Az orvosi engedélye nélkül Dr. Hamernek más orvosokra kellett támaszkodnia, hogy hozzáférése legyen betegek kórlapjaihoz, de ennek ellenére eltökélten folytatta a munkáját. 1987-ben már több mint 10 000 esetet elemzett ki, és kiterjesztette az Öt Természettörvényt az orvostudomány által ismert minden betegségekre. Eközben a sajtó és az egészségügyi intézmények folyamatosan támadták őt és a munkáját. A bulvárlapok és az orvosi "szakértők" Dr. Hamert sarlatánnak, önjelölt csoda gyógyítónak, szekta vezetőnek, irracionális kívülállónak vagy örült bűnözőnek festették le, aki megtagadta a rákbetegektől az "életmentő" hagyományos kezeléseket.

Az arra irányuló erőfeszítések miatt, hogy elnyomják Dr. Hamer orvosi felfedezéseit, mind az orvosok és az emberek nagy része nem kapott arra lehetőséget, hogy részesüljenek a GNM tudományából, es több mint 30 éven keresztül, betegek millióinak nem volt hozzáférése a Germán Gyógytudomány humánus és veszély nélküli módszeréhez.

1997-ben Dr. Hamert letartóztatták és 19 hónap börtönbüntetésre ítélték azzal az indokkal, hogy három embernek ingyenes orvosi tanácsot adott orvosi engedély nélkül. Ezzel ellentétben 1991- ben, tizenhárom évvel azután, hogy halálosan megsebesítette Dirk Hamert, a Savoyai Victor Emanuel csak 6 hónap próbaidőt kapott, illegális fegyvertartás miatt. Amikor Dr. Hamert letartóztatták, a rendőrség átkutatta a betegeiről tartott feljegyzéseit. Később egy államügyész kénytelen volt beismerni a tárgyalás alatt, hogy a **több mint öt év elteltével 6500 nagy számban ' végső stádiumban lévő' rákbeteg közül 6000 még mindig életben volt.** Ennek az volt az ironiája, hogy az ellenfelei nyújtottak valós statisztikai adatokat a Germán Gyógytudomány figyelemreméltó sikerének a tanúsításához. A Tübingeni Egyetem a mai napig visszautasítja Dr. Hamer tudományos munkájának a felülvizsgálatát, még az 1986 -os és 1994 -es bírósági határozat ellenére is. A hivatalos orvostudomány sem támogatja a Germán Gyógytudományt, annak ellenére, hogy számos orvos és hivatalos egyesület igazolta a hitelességét.

2004. szeptember 9 -én, Dr. Hamert letartóztatták spanyolországi otthonában. Egy európai kiadatási végzést követően Dr. Hamert kiadták Franciaországnak, ahol a Fleury-Mérogis börtönbe zárták be. Három évre ítélték próbaidő nélkül. A vád : "csalás és bűnrészesség illegális orvosi gyakorlatban". Megvádolták, és felelősnek találták francia lakosok halálában, mivel a munkája megjelent francia nyelven is. Azt itt fontos megemlíteni, hogy Dr. Hamer soha nem beszélt személyesen ezekkel az emberekkel. 2006 februárjában kiengedték az indokolatlan bebörtönzéséből.

2007 márciusában Dr. Hamer arra kényszerült, hogy elhagyja spanyolországi száműzetését, és Norvégiába költözött, ahol biztonságban folytathatta a munkáját. Egy agyvérzést követően 2017. július 2-án, 82 évesen, elhunyt a sandeifordi otthonában. Németországban, Erlangenben nyugszik, ahol szeretett feleségével, Sigriddel házasságot kötöttek.

Forras: www.LearningGNM.com